

[Ivor Poulsen.]

hvor meget folkepensionsbidraget nu stiger — 1 pct. af den skattepligtige indkomst eller 1½ pct., hvor meget det er — og det synes de uafhængige i hvert fald er en form for finansiering, at man lægger kortene på bordet og siger: så og så meget koster det, og vi finansierer det på den og den måde, så er der ingen overraskelser i fremtiden med hensyn til, hvordan en sådan ordning skal finansieres.

Alt i alt er de uafhængige meget villigt indstillet over for forslaget om invalidepensionen, så villigt, at vi endda kan takke den højtærede socialminister for det.

Socialministeren (Bundvad): Hvis den forhandling, vi har haft her i eftermiddag, gennem radioen når ud til dem, der sidder i kørestolene, vil jeg tro, at de vil glæde sig over den enstemmige tilslutning til, at vi skal forbedre de vanskeligt stillede invaliders kår og det ganske betragteligt.

Der er grund til at takke samtlige ordførere, og jeg har oven i købet denne gang grund til også at tage det ærede medlem hr. Iver Poulsen med i en sådan tak; det er ellers en sjælden begivenhed, når det drejer sig om sociale anliggender.

Jeg synes også, jeg vil tage anledning til at rette en tak til det udvalg, der har udarbejdet betænkningen og grundlaget for de lovforslag, som jeg har fremsat. Det har været et stort og gennemgribende, grundlæggende arbejde, som bærer disse nye tanker og ideer frem, og jeg synes, jeg som minister vil markere, at vi er glade for det arbejde, der er udført.

Jeg er også glad for, at man har accepteret her i folketinget, at vi skal gå ind i kompensationsprincippet på den måde, at vi ved fastsættelse af invaliditetsydelse, erhvervsudygtighedsydelsen og tillæggen tager hensyn til arbejdsmarkedets vilkår, det arbejdsmarked, som invaliderne er afskåret fra.

Jeg vil gerne samtidig sige, at dette

synspunkt bærer jo kun til en vis grænse. Jeg har nævnt det i indledningen til fremsættelsestalen, for vi har på den ene side ønsket om at støtte invaliderne så langt, som vi synes det er økonomisk forsvarligt, men på den anden side også ønsket om at fremme revalideringen så langt, som det er muligt, fremme den enkelte invalideredes interesse i selv at komme i gang med for-tjeneste og beskæftigelse; de to synspunkter møder hinanden et eller andet sted, og man kan drøfte i udvalget, om det er det rigtige punkt, vi har ramt, men det må i hvert fald være sådan, at incitamentet til, at man underkaster sig revalidering, må skydes i forgrunden; der må være et incitament til, at man påtager sig beskæftigelse og arbejde. Jeg vil gerne sige, at revalideringsmulighederne må udnyttes så meget, som det er muligt. Af den grund vil jeg senere stille forslag om, at vi i forsorgsloven får en bestemmelse, der giver mulighed for en lidt rimeligere støtte under langvarig sygdom, således at vi, medens de søger en revalidering, kan hjælpe folk rimeligt til rette, før vi endeligt åbner vejen til invalidepensionsordningen. Jeg synes, vi må fremhæve det synspunkt som noget meget centralt og vigtigt.

Jeg er også glad for, at man har tiltrådt princippet om tredeling, og ikke mindst det nye forslag om, at de, der har mistet over halvdelen af deres arbejdsevne, kan komme i betragtning. Jeg tror, vi tør sige, at inden for den gruppe, der har fået afslag, men har mistet en væsentlig del af arbejdsevnen, ligger det, som vi vistnok kan karakterisere som restfattigdommen i Danmark. Jeg tror, vi kan komme et væsentligt skridt frem her, samtidig med at vi kan give de folk chance for at udnytte den arbejdsevne, de har i behold.

De ærede medlemmer har været inde på spørgsmålet om dækning. Jeg vil gerne gøre en bemærkning om dette med det samme — den gælder altså alle de udtalelser, der er faldet derom. Vi har fra regeringens side ment, at invalidepensionsord-